

kræve et saadant længere Tidsrum. Dersom Konkurrenter i dette Tidsrum kunde blive bekendte med Mønstret og benytte Motivet fra dette til Fremstilling af andre Mønstre — der ikke behøvede at anses som Eftergørelser, idet Motivets Anvendelse var selvstændig —, vilde den oprindelige Mønsterindehaver let ved saadan Tilegnelse miste Udbyttet af Mønstret. Der er af Hensyn hertil i flere Landes Lovgivning aabnet Adgang til at indlevere Mønstre i forseglede Stand, saaledes at de først aabnes efter Forløbet af et vist Tidsrum. Man har imod at indrømme Ret til Hemmeligholdelsen anført, at det er urimeligt at ville drage nogen til Ansvar for Indgreb med Hensyn til Mønstre, med hvis Registrering paagældende ikke en Gang har haft Adgang til at blive bekendt. Her over for kan imidlertid anføres den ovenfor angivne Betragtning (jfr. Bemærkning til § 2), at det er umuligt, at to Personer uafhængig af hinanden skulde fremstille det samme Mønster, og at en Kollision saaledes er utænkelig, naar Mønstret ikke efterlaves; naar nogen benytter et fremmed Mønster, om hvilket han ikke ved, at det er saa gammelt, at Beskyttelsen maa være ophørt og Mønstret blevet Fælleseje, maa han løbe Risiko for at blive dragen til Ansvar for Indgreb i en andens Rettigheder, nemlig for saa vidt denne anden ved Registrering har sikret sig Beskyttelse. Det kan derhos bemærkes, at Hemmeligholdelsessystemet stadig har været gennemført i to af de vigtigste industridrivende Lande, nemlig England og Frankrig, uden at det ydes nogen Sinde at have voldt Vanskeligheder.

Den ovenfor anførte Begrundelse af Hemmeligholdelsessystemet kan kun føre til at tilstede Hemmeligholdelse i en begrænset Forberedelsestid, der her er foreslaaet sat til 3 Aar, den samme Frist, som er fastsat i det norske Udkast.

Til §§ 8—9.

Beskyttelsen gælder lige overfor Benyttelse i erhvervsmæssig Hensigt af Mønstret eller en Efterligning af dette som Forbillede ved Fremstilling, Forarbejdelse eller Udsmykning af Genstande samt overfor Fæltholdelse eller Indførsel i samme Hensigt af Genstande, ved hvis Fremstilling saadan Benyttelse har fundet Sted. Der er derhos givet nærmere Vejledning med Hensyn til, hvad der forstaas ved Efterligning, idet selvfølgelig ikke enhver Forandring ved Mønstret kan udelukke Beskyttelsen.

Derimod staar det enhver frit for at gengive Mønstret i trykte Værker eller i Forbindelse med saadanne; det er klart, at det er af stor Betydning ikke at hindre Mønstrets Gengivelse navnlig i kritiske, kunsthistoriske og lignende Værker, og at Mønsterindehaveren som Regel heller ikke selv vil have nogen som helst Interesse heri. Det er ikke fundet rigtigt at kræve, at det skal anføres, hvem der er Fremstiller eller Indehaver af Mønstret, idet det synes urimeligt at forlange, at Værkets Udgiver i den Anledning skal foretage en besværlig og hyppig uoverkommelig Undersøgelse af Registret. Selv om Tallet af anmeldte Mønstre ikke i en overskuelig Fremtid vil naa det tilsvarende f. Eks. for Schweiz, hvor der i 1900 anmeldtes over 66,000 Mønstre, kan Tallet dog ventes hurtigt at ville blive saa stort, at et Gennemsyn vil være praktisk set umuligt.

Til § 10.

Ved Fastsættelsen af Registreringsafgifterne maa det paa den ene Side tages i Betragtning, at Afgifterne bør kunne dække de fornødne Administrationsudgifter; paa den anden Side bør de ikke sættes saa højt, at de bebyrde Industrien med unødvendig høje Omkostninger. Det er selvfølgelig umuligt paa Forhaand at have nogen Mening om, i hvilket Omfang Adgangen til Mønsterbeskyttelse her vil blive benyttet. Man har ment at kunne ansætte Afgiften som sket for 3-aarige Beskyttelsesperioder med Moderation for Pakkeanmeldelser og med Stigning for de senere Perioder. Evnen til at betale Afgifterne maa antages stigende, jo længere Mønstrene holdes i Kraft.

Bestemmelsen i Paragraffens Slutning, hvorefter Beskyttelsen, selv om Forlængelsesafgiften ikke er betalt paa Forfaldsdagen, kan opretholdes ved, at Afgiften med en Tillægsbetaling indbetales inden Udløbet af en vis Frist, er i Lighed med Reglen i Patentlov af 13. April 1894 § 7; en tilsvarende Bestemmelse til den i sidstnævnte Paragraf indeholdte, hvorefter Patentkommissionen skal give Patenthaveren Underretning, saafremt den aarlige Afgift ikke er udredet ved Patentaarets Begyndelse, vil der derimod ikke kunne være Tale om at træffe for Mønsterbeskyttelsens Vedkommende.

Til § 11.

Foruden de her anførte Grunde til Beskyttelsens Ophøren kunde der rejses